

TEREMTETT VILÁGUNK CSODÁI

Isten egy tökéletes kert, édenkertet teremtett nekünk, melybe nagy szeretettel helyezett el bennünket, embereket. Hatalmas ajándékot kaptunk ezzel, mert igen, ez Isten ajándéka. Ránk bízta, hogy „őrizzük és műveljük” azt. Bár tény, ha a természet állapotára tekintünk, ezzel a feladattal nem állunk túl jól, a teremtett világ azonban ma is magán viseli Teremtőjének arcvonásait. Valami hihetetlen értékeset rejt magában, akár egészében figyelve, akár az egyes élőlényekre fókuszálva. De ezt csak finoman, nyitott szívvel közelítve tudjuk felfedezni.

1. Szánunk időnk arra, hogy a természetben legyünk? Milyen gyakran és mennyi időt áldozunk rá? Érezzük a teremtett világ hívását? Mekkora vágy ég bennünk arra, hogy megismerjük ezt a világot?
2. Kijutva Isten teremtett világába, milyen érzések vannak bennünk? Mi az, amivel hazamegyünk egy-egy ilyen alkalom után? Időpazarlásnak éljük meg, esetleg töltekezünk?
3. A teremtett világ mindannyiunkhoz személyesen szól finom hangjaival, jeleivel, ebben is magán viselve Teremtője arcvonásait. De vajon sikerül csendben megközelítenem Isten ezen csodáját? Milyen érzés a jelen pillanatait megragadni?
4. A jelenben időzve az egyes teremtmények egyesével is szólnak hozzánk. Akár konkrét kérdésekkel is faggathatjuk őket. Érdeklődésünk nem marad megválaszolatlan.
5. Készek vagyunk-e arra, hogy elkötelezetten és aktívan tegyünk is valamit teremtett világunk és annak csodáinak megőrzéséért? „Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” (Róm 8,19)